Figueres, embolica que fa fort

Els pactes a diverses bandes, els trencaments i els governs en minoria són protagonistes de la política municipal de la ciutat

El darrer pacte trencat va ser entre CiU i el PSC, que va desembocar en la crisi actual.

El panorama en què es troba Figueres en l'actualitat no és una novetat. La inestabilitat política és un concepte que ha anat lligat a la ciutat des del primer mandat democràtic el 1979, quan en només divuit mesos la ciutat va arribar a tenir tres alcaldes diferents: Josep Maria Ametlla (PSC), Miquel Esteba (CiU) i Eduard Puig Vayreda (CiU). El primer només va durar un total de 87 dies.

L'any 1983 el PSC va guanyar les eleccions, però un pacte entre CiU i AP va aconseguir sumar 11 regidors i es va posar al capdavant del govern deixant els socialistes a l'oposició. En les següents eleccions del 1987, CiU va guanyar amb 10 però va haver de repetir el pacte amb AP afegint també el grup d'ERC, una aliança que es va repetir pràcticament 4 anys més tard quan van formar govern amb la formació d'ERC.

El 1995, després de quatre mandats convergents, va arribar el relleu socialista de la mà de Joan Armangué amb 6 edils i un pacte amb Fòrum i ERC, que un any després es va trencar per discrepàncies amb els primers i va acabar amb un segon pacte amb CiU, cosa que els va permetre mantenir-se al govern fins als següents comicis del 1999. Allà el mandat socialista es va revalidar amb 10 regidors. Armangué va començar governant tot sol, però va decidir pactar al cap de poc temps amb el grup dels populars. El matrimoni va acabar en una mala relació que va provocar l'expulsió dels regidors del PP que es van acabar constituint en el Grup Municipal Independent. La impossibilitat de pactar amb CiU i ERC va fer que el 2003 fos l'últim mandat dels socialistes.

Quatre anys després va entrar en escena Santi Vila (CiU) amb 7 regidors del seu partit, 6 d'ERC i 5 més del PSC. Armangué va dimitir i Pere Caselles es va posar al capdavant de la formació socialista amb la voluntat de pactar amb els convergents i també amb la complicitat d'ICV. A un any de les pròximes eleccions el tripartit va fer fallida i el PSC va canviar la cadira a ERC. El preu que van pagar els dos partits per aquest acord va ser reflectit en la pèrdua de regidors, que van anar a parar a mans de Santi Vila, convertint-lo en el primer alcalde amb majoria absoluta a l'Ajuntament de Figueres. Ni més ni menys que una xifra de 12 edils, més que suficient per governar amb comoditat.

El mandat de Marta Felip va ser el següent a agafar el relleu. El 2013, l'alcaldessa es va trobar en una situació molt còmoda, amb un coixí segur que li havia deixat el seu antic predecessor. A les eleccions del 2015, CiU va perdre 5 regidors pel camí, i això li va complicar bastant les coses. La solució es va presentar en forma de pacte

amb el PSC, amb Pere Caselles al capdavant, i un acord d'estabilitat amb Compromís d'Esquerres, encapçalat per Òscar Vergés. Fa només dues setmanes el pacte es va trencar, l'acord d'estabilitat es va dissoldre i els regidors dos regidors d'Unió, dintre de la formació CiU, també es van desmarcar de l'equip de govern.

L'escenari actual

Marta Felip es troba ara mateix en un desavantatge numèric que no li juga en absolut a favor. Dels 21 regidors que componen el consistori figuerenc només té garantit el suport de 5, tres del seu mateix partit i dos d'independents, Francesc Cruanyes i Dolors Pujol. També cal tenir en compte que el plenari actual es caracteritza per una pluralitat notable, on és impossible arribar a una majoria absoluta amb aquesta distribució.

Per buscar suports per governar, l'alcaldessa ja té el pas vetat amb Compromís d'Esquerres, el PSC i Unió, que van ser els protagonistes de les darreres desavinences i trencaments. Ciutadans ha descartat per complet anar més enllà dels pactes puntuals i la CUP tampoc té gaires simpaties envers l'alcaldessa de Figueres. ERC disposa de tres regidors, però no sembla que la seva relació sigui massa estreta, ja que el passat divendres a través d'una nota, la formació va lamentar la manca de diàleg. El PP disposa de dos regidors, els quals tampoc proporcionarien una xifra còmoda a Felip. La qualitat de les relacions dins del consistori poden marcar la diferència entre l'èxit i el fracàs.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2017/02/12/figueres-embolica-que-fort/828995.html?utm_source=rss